

Poem metafizic

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Nu căuta în lutul cărnii mele
Răspunsuri la-ntrebări ce n-au răspuns,
Sub fildeșul acesta, noaptea, iele
Dansează pe jăratice. E de-ajuns

Să-ți spun că oarbă dac-aș fi, iubire,
Te-aș recunoaște-n slovele de gând,
Un scris mărunț cu braille în amintire
Pe sufletul ce-și caută flămând

Perechea într-o fantă de lumină
Din viață-n viață. Spune-mi, tu mă știi
De când ți-eram pământ la rădăcină
Și-n seva ta urcam spre-o nouă zi?

- Nu caut să găsesc printre enigme
Răspuns la întrebări ce nu s-au pus,
Prefer să mă desprind de paradigme
Ce-au răsărit demult, dar au apus.

Parfumul tău îl sorb dintr-o privire,
Când evadezi din vers fără veșmânt,
A trupului ușoară tresărire
O prind pe buze ca pe-un legământ

Și-mpreunați sub razele de lună
Ne transformăm metafora-n poem
Visând să ancorăm într-o lagună
Și depărtarea s-o abreviem.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș